

ВИШНІВСЬКА ЗОШ І-ІІІ

СТ. № 2

«Національно - патріотичне
виховання засобами шкільної
бібліотеки»

“Хай в серці кожної дитини живе любов до України”

Батьківщина - це рідний край.
Це - місце, де народився, ходив
до школи, де минули юнацькі
роки. Рідний край - це та
частина землі, яку ти
найбільше любиш.

У всіх людей своя святиня,
Куди на глянь, де не спитай
Рідніша їм своя пустиня,
Аніж земні в чужині рай.
Їм красить все їх рідний край.
Нема без кореня рослини,
А нас, людей, без Батьківщини

Чернявський)

(М.

Любити свій рідний край - природне почуття кожної людини. Тож кожна людина найбільше любить той край, де вона народилась й живе. Кожен пишається своєю землею, завжди хоче сказати про неї найкраще.

Літературно – музична композиція “Україна – єдина” (до Дня соборності України)

Україна – єдина! Україна в нашій серці!

І саме сьогодні, в цей урочистий день – День соборності України, ми повинні ще раз згадати, як саме наша країна стала єдиною, незалежною та неподільною!

- 22 січня – День соборності України. Це свято відзначаємо щороку в День проголошення Акту воз'єднання Української Народної Республіки й Західно – Української Народної Республіки, що відбулося в 1919 році. Офіційно в Україні День соборності відзначається з 1999 року.

22 січня 1919 року в Будинку вчителів підписано IV Універсал, яким Українську Народну Республіку проголошено суверенною й незалежною державою. А 1919 року в цей самий день на Софіївській площі в Києві було проголошено Акт соборності, об'єднання українських земель.

«Віднині зливаються в одно віками відділені одна від одної частини України – Галичина, Буковина, Закарпаття і Придніпрянська Україна – в одну велику Україну. Сповнилися відвічні мрії, для яких жили й за які вмирали найкращі сини України»

22 січня 1990 року сотні тисяч українців узялися за руки, утворили “живий ланцюжок” від Києва до Львова, на згадку про проголошення Акту соборності.

“Пам’яті героїв Крут”

Славними рядками в нашу історію вписано героїчний подвиг юнаків на станції Крути. Уже багато років подвиг юнаків на державному рівні вшановує відвагу, вічну пам’ять студентів – гімназистів, які загинули, боронячи рідний Київ, у ті криваві роки. У 2006 році в Крутах було відкрито меморіальний пам’ятник героям.

■ Сотні синів...
Воїнів лави упали...
Дух не упав...
Дух їх живе!
Полум'я блиск увесь —
віддали могилі...
Сонце здобути хотіли —
волю святу!..
Земле - могило!
В тобі та слава стрілецька не
згине...
Чину не згине краса!
Ті, що під Крутами в бою
упали,
могілу знайшли;
але колискою стане могила...
зродиться воді Жрець і Герой!

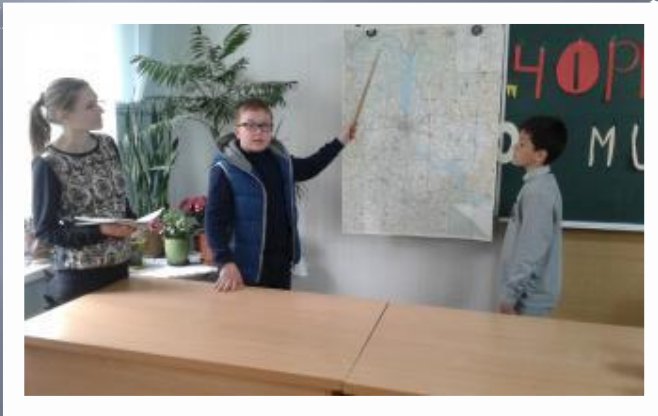
“Знаємо, пам’ятаємо, шануємо!”

ЧОРНОБІЛЬ - РАНА НЕЗАГОЙНА.
ЧОРНОБІЛЬ-ВТРАТА І БІДА.
МЕНІ БОЛІТЬ НЕ ПЕРЕСТАНЕ
ЙОГО ІСТОРІЯ ГІРКА.
ЧОРНОБІЛЬ - ТУГА І ТРИВОГА,
ЦЕ НАЙЖОРСТОКІШИЙ УРОК...
ПОВИННІ МИ ЗРЕАГУВАТИ
НА ЦЕЙ ЗЛОЯКІСНИЙ ДЗВІНОК.

БІЛЬ ЧОРНОБИЛЯ СТУКАЄ В НАШІ СЕРЦЯ УЖЕ 32 РОКИ

26 КВІТНЯ 1986 РОКУ-ОДНА З НАЙТРАГІЧНІШИХ ДАТ В ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА:ЗА 110 КМ. ВІД СТОЛИЦІ УКРАЇНИ КИЇВА, МАЙЖЕ В ЦЕНТРІ ЄВРОПИ,СТАЛАСЯ НАЙБІЛЬША ТЕХНОГЕННО-ЕКОЛОГІЧНА КАТАСТРОФА СУЧАСНОЇ ІСТОРІЇ - АТОМНІЙ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ ЧОРНОБІЛЬ.

ГУДУТЬ,СТОГНУТЬ,Б'ЮТЬ ТРИВОЖНИМ НАБАТОМ ДЗВОНІ,ВОНІ КРИЧАТЬ НАМ. І НАЙГІРКІШИМИ НОТАМИ ЗВУЧАТЬ У ЇХ ГУЛІ ГОЛОСИ ЧОРНОБИЛЯ,КАТАСТРОФИ,ЯКА ВРАЗИЛА ВЕСЬ СВІТ,ЗМУСИЛА ЗДРИГНУТИСЯ ВСЕ ЛЮДСТВО,ПАМ'ЯТЬ ПРО ЯКУ НЕВИГОЙНОЮ РАНОЮ ЗАЛИШИТЬСЯ В ДУШІ НАШОГО НАРОДУ. ВОНІ НАГАДУЮТЬ: ПАМ'ЯТАЙТЕ! ХАЙ НЕ ПОВТОРИТЬСЯ!

«Розіп'ята душа на хресті всевишньої печалі» (Година пам'яті до Дня пам'яті жертв Голодомору)

Пекельні цифри та слова
У серце б'ють, неначе молот.
Немов прокляття, ожива
Рік тридцять третій...
Голод...Голод...
О.Олесь

Більшовицька влада шукала різні способи змусити стати на коліна українського селянина. Одним з них було розкуркулення. Почалися репресії.

Радянська влада жорстоко карала людей. Потім вирішила: «Голодна смерть поставить їх на коліна». Штучно створені умови для голодомору – засіб упокорення українського селянства.

Йшли в могилу найкращі, несли найкоштовніше, що є в нації – гени розуму, здоров'я, талантів. Обривався вічно живий ланцюжок поколінь: українському народові, якого ніколи не щадила доля, було завдано смертельного удару.

Територію України оточили збройні загони для блокування виїзду. Окрім зерна у селян відбирали будь-які продукти харчування і тим самим прирікали людей на голодну смерть.

До організації геноциду доклали рук комуністичні та військові діячі: Сталін, Молотов, Каганович, Ворошилов, Косіор, Петр

Зустріч з Лауреатом Національної премії України ім. Т Шевченка Левком Лук'яненком

Видатний діяч українського національного руху, один з організаторів Української робітничо-селянської спілки (УРСС), член-засновник Української Гельсінкської Групи (УГГ), голова Української Гельсінкської Спілки (УГС), засновник та голова Української республіканської партії (УРП).

Засуджений у 1962 році до смертної кари, він перебував у камері смертників 72 дні й кожної миті очікував розстрілу. Його вирок врешті змінили: життя обміняли на 15 років ув'язнення. Але навіть побувавши за півкроку до смерті, Левко Лук'яненко не зрікся своїх переконань і не змінив свого способу життя. Він і далі провадив активну підпільну роботу, виношував плани, писав програми підпільних організацій, згуртовував навколо себе людей. Левко Лук'яненко провів 27 років в радянських тюрмах

«Звертаюся до тебе, мій мужній солдате!»

З метою патріотичного виховання учнів, проведено зустріч з учасниками АТО Заречневим Ярославом та Сяляховим Володимиром (випускниками Вишнівської ЗОШ № 2)

Дітей вразили спогади солдат до сліз.

Діти гостинно, щиро з душевним теплом вітали гостей. Учні розповідали вірші, спілкувалися з гостями й на згадку про зустріч подарували воїнам свої листи з малюнками та квіти. Але найголовнішим було те, що зустріч не залишила нікого байдужим!

